

عنوان مقاله:

بررسی نقش کانی های رسی بر ناپایداری سازندهای مارنی درگیر لغزش منطقه دشتک (استان چهارمحال و بختیاری)

محل انتشار:

پانزدهمین همایش انجمن بلورشناسی و کانی شناسی ایران (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

رضوان کریمی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه صنعتی اصفهان (سخنران)

احمد جلالیان - استاد گروه خاکشناسی دانشگاه صنعتی اصفهان

مصطفی کریمیان اقبال - دانشیار گروه خاکشناسی دانشگاه تربیت مدرس تهران

خلاصه مقاله:

عوامل و پارامترهای زیادی در ایجاد و یا تشدید حرکت های توده ای مؤثر می باشد. شناخت میزان و چگونگی تأثیر هر یک از عوامل مؤثر می تواند راهگشای ما در امر پیشگیری و کنترل حرکت های متنوع مواد دامنه ای و نیز مدیریت بهینه اراضی باشد. در بین عوامل مؤثر، سازنده های زمین شناسی و نوع کانی های رسی از اهمیت به سزایی برخوردار می باشند. به منظور بررسی نوع، مقدار و خواستگاه کانی های رسی چهار پروفیل از سازند مارنی الیگومیوسن (OM(1)) و پنج پروفیل از سزازند الیگومیوسن (OM(2)) انتخاب و پس از تشریح مورفولوژیکی پروفیل ها از افق های ژنتیکی نمونه برداری شد. با توجه به مطالعات نیمه کمی، اسمکتیت و کانی های منبسط شونده حداکثر 35 درصد کانی های رسی را به خود اختصاص داده و از بالا به طرف پائین روند افزایش را نشان می دهند. با توجه به بالا بودن سفره آب زیرزمینی چنین استنباط می شود که گرچه اسمکتیت و کانی های م منبسط شونده از مواد مادری به ار رسیده اند ولی افزایش این کانی در عمق را می توان به تشکیل اتوزنیک این کانی مربوط دانست. بر اساس ویژگی های کانی شناسی، اسمکتیت و کانی های مختلط انتباط پذیر در شرایط جذب آب با ایجاد فشار ناشی از تورم و آماس سازند، ح دافل مقاومت برشی را به دست می آورند. با در نظر گرفتن خصوصیات کانی شناسی سازندها و خاک های تشکیل شده بر روی آنها مشاهده شد که تکتونیک فعال منطقه، بارندگی مناسب و نفوذ پذیری خوب خاک ها در محدوده لغزش و همچنین فعالیت های مخرب انسانی شرایط لازم برای لغزش را فراهم می سازند.

کلمات کلیدی:

زمین لغزش، مارن، کانی های رسی، ن یمه کمی، آب زیرزمینی، فعالیت های انسانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/229267>

